

La Mirada Interior: III. – Stalo se něco?

„Chtěla bych poznat člověka, který vymyslel budík a důvěrně si s ním pokecat...“ zabrbrala Lara a v polospánku nahmátla řinčící přístroj. Zvuk ustal. „Měla byste vstávat, slečno Croft.“ poznamenal Winston a odhrnul závěsy, takže do místnosti vniklo několik paprsků světla. „Za chvíli přijedou naši přátelé a snad byste nechtěla, aby vás viděli, jak tady...slečno Croft?“

Lara otevřela oči a rychle odložila polštář s ožužlaným rohem. „Co byste si přála k snídani?“ otázal se sluha. „Jako každé ráno, ale menší porci. Už jsem posnídala roh polštáře.“ usmála se Lara a vyhnala Winstona z pokoje, aby se mohla převléct.

Lara scházela ze schodů, když se za ní ozval důvěrně známý hlas. „Jak jste se vyspala, drahá slečno?“ - „Drahý pane,“ otočila se Lara, ale když uviděla Kurtise v červeném županu, musela se dost ovládat, aby se ze schodů nesvalila. „Já ji chtěl slušně požádat, jestli by neupozornila Winstona, že došly modré župany...“ zatvářil se uraženě Kurtis. „A že mu to neřekneš sám...“ řekla poťouchle Lara. „Ty jsi paní domu.“ pokrčil rameny Kurt. - „Děkuji za informaci, nicméně, mně nošení červených županů celkem vyhovuje.“ řekla Lara. „A tohle já mám každý den, přátelé...“ otočil se Kurtis k obrazu šlechtické rodiny, který visel podél schodiště.

„Netrap moje předky, už tak jsou dost utahaní z toho, že tu každý den děláš scény jen kvůli zubní pastě.“ napomenula ho Lara a šli na snídani.

„Ještě čaj, slečno?“ optal se Winston. „Ano, ale naliju si ho sama. Koneckonců, musíš se taky trochu šetřit, Winstone.“ řekla Lara a mrkla na sluhu. V tu chvíli zazvonil zvonek.

„To byste nevěřili, co se nám stalo. Druhý den tam Sam našel na WC švába...no měli jste slyšet ten řev.“ líčila nadšeně Arine, sotva vstoupili. „Ty jim taky musíš hned všechno říct, vid?“ zahučel nepolichoceně Sam a položil na podlahu dva kufry, které přinesl. „No dobrá, velebný pane.“

Ovšem, to, že do našeho apartmánu vtrhl recepční s baseballovou pálkou v ruce, taky o něčem svědčí..." - „Jo, o tom, že to byl idiot..."

„Koho mi to jen připomíná?“ zamumlal s úsměvem Winston a šel přichystat snídani i pro Arine se Samem.

„Shrnuto podtrženo...Konečně doma..." vydechla Arine a svalila se na pohovku. „Potřebuju šálek čaje a koupel.“ dodala s významným pohledem ve tváři, což na ostatní zapůsobilo jako velmi dobrá anekdota. „Moc si nezvykej, paní domu jsem tu pořád ještě já.“ řekla Lara se stejnou důležitostí ve tváři, což už Kurtis a Sam nevydrželi a vyprskli smíchy. „A vy se nesmějte, ať neskončíte pod záhonkem.“ otočila se na ně. Vzápětí opět zazvonil zvonek.

„Otevřu..." zahlásal Kurtis. Sam se zatím posadil ke stolu a Arine jej následovala. „Tak co, jaká byla přednáška? A hádám správně, že Nina zůstala o něco déle?“ vyzvíдалa Lara. - „Hádáš správně. Zaujal ji tam nějaký profesor, nebo co. A co se přednášky samotné týče, čekala jsem to jiné...tohle byly jen samé teoretické bláboly..." pokrčila blondýnka rameny. Lara chtěla namítnout, že nic jiného, než teorie se od přednášky čekat nedá, ale v tom ji Kurt zaklepal na rameno. „Laro, někdo tě tu shání..." oznámil.

U dveří stál muž v policejní uniformě. „Lara Croft?“ pohlédl směrem k Laře. „Ano.“ odpověděla nejistě. Neměla tušení, co po ní může policie chtít. Zatykač na ni policie stáhla už víc než před rokem. „Jsem od policie," řekl muž. „znáte Michelle Morvanovou?“ Michelle byla Lařina spolužačka na univerzitě. Když dokončily školu, snažily se zachovat kontakt, což se ovšem nedařilo. „Ano.“ řekla znovu Lara. „Stalo se něco?“ - „Je mi to moc líto, dnes ráno byla nalezena mrtvá. Musím vás bohužel požádat, abyste šla se mnou.“